

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1090/2025
02.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Александра Степановића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца Ктз 851/25 од 21.08.2025. године, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 198/25 од 20.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 02.09.2025. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца Ктз 851/25 од 21.08.2025. године и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 198/25 од 20.03.2025. године учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 246а став 4. и члана 45. став 3. КЗ, у корист окривљеног АА.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 630/22 од 29.11.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 2 (две) године. Истом пресудом, окривљеном је на основу члана 246а став 5. КЗ у вези члана 87. КЗ, изречена мера безбедности одузимања предмета и то супстанце проглашене за опојну дрогу – амфетамина у облику сулфатних соли и кофеина у укупној количини од 87,15 грама, која ће се по правноснажности пресуде уништити, а која је од њега одузета по потврди о одузетим предметима. Окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка у износима наведеним у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 198/25 од 20.03.2025. године усвојена је жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Јасмина Душтинца, па је преиначена пресуда Вишег суда у Београду К 630/22 од 29.11.2024. године, само у погледу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Београду, окривљеног АА, због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ, за које је првостепеном

пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од једне године, коју ће извршавати у просторијама у којима станује у ..., у улици ... број ..., уз примену електронског надзора. Пресудом је одређено да окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти наведене просторије, суд ће одредити да остатак казне издржи у заводу за извршење казне затвора, у коју казну му је на основу одредбе члана 63. КЗ урачунао време проведено у полицијском задржавању од 22.09.2022. године до 24.09.2022. године и на мери забране напуштања стана у периоду од 24.09.2022. године до 07.12.2022. године, док је жалба јавног тужиоца ВЈТ у Београду одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Врховни јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз 851/25 од 21.08.2025. године против наведене пресуде Апелационог суда у Београду, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 246а став 4. и члана 45. став 3. КЗ, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан захтев за заштиту законитости и утврди да је побијаном пресудом повређен закон у корист окривљеног АА.

Врховни суд је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажну пресуду против које је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Одредбом члана 45. став 3. КЗ („Службени гласник Републике Србије“, број 35/2019 од 21.05.2019. године, са ступањем на снагу 01.12.2019. године) која је важила у време извршења кривичног дела и у време пресуђења, прописано је да ако учиниоцу кривичног дела изрекне казну затвора до једне године суд може одредити да ће се она извршити тако што ће је осуђени издржавати у просторијама у којима станује уколико се с обзиром на личност учиниоца, његов ранији живот, његово држање после извршеног кривичног дела, степен кривице и друге околности под којима је дело учинио може очекивати да ће се на тај начин остварити сврха кажњавања.

Одредбом члана 246-а став 2. КЗ („Службени гласник Републике Србије“, број 35/2019) прописано је да ће се ко неовлашћено држи у великој количини супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге, казнити затвором од три до десет година, док је у ставу 4. истог члана, прописано да ако је учиниоцу кривичног дела из става 2. овог члана изречена казна затвора, та казна не може извршити на начин предвиђен у члану 45. став 3. овог законика.

Сходно цитираним законским одредбама, Врховни суд налази да је Апелациони суд у Београду, као другостепени суд, преиначујући првостепену пресуду у погледу начина извршења казне и одређујући да ће окривљени АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен

кривим, а која је преиначена у погледу висине и окривљени осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, те истом пресудом одређено да ће се наведена казна извршити на начин предвиђен у члану 45. став 3. КЗ, поступио супротно ограничењу прописаном у одредби члана 246а став 4. КЗ.

Поступајући на наведен начин Апелациони суд у Београду је, према налажењу Врховног суда, побијаном пресудом учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 246а став 4. и члана 45. став 3. КЗ, у корист окривљеног АА, на шта се основано указује захтевом за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца.

Из изнетих разлога, Врховни суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца и, на основу члана 492. став 1. тачка 3) ЗКП и члана 493. ЗКП утврдио да је побијаном правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 198/25 од 20.03.2025. године учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 246а став 4. и члана 45. став 3. КЗ, у корист окривљеног АА, не дирајући у правноснажност наведене пресуде.

**Записничар-саветник,
Маша Денић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**